

Det, vi forestiller os her, er, at man godt politisk kan gå ind og lukke af og sige: Jamen det, vi taler om, er 50, 60 mio. l – jeg tror, vi oprindeligt i B 45 var oppe på 80 mio. l i det hele, fordelt med 30 mio. l på diesel og 50 mio. l på ætanol – og så kan man ved et forholdsvis simpelt regnestykke sætte sig ned og regne ud, hvad det koster. Jeg tror i øvrigt, at skatteministeren over for os oplyste op til 250 mio. kr. fuldt implementeret om – hvad ved jeg – 2-3 år.

Men det er aktørerne, der kommer til at afgøre, hvor hurtigt det kommer til at gå. Det er det, der er det elegante ved forslaget. Det er markedet, der kommer til at bestemme omfanget. Og så er det jo i øvrigt, som hr. Hindrup Andersen er klar over, i god overensstemmelse med de initiativer, som madame Scrivener har foreslået i EU-sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Hr. Hansen-Nord vil ikke lukke af, men lukke op. Jeg vil så gerne spørge hr. Hansen-Nord, om disse aktører regner med at dyrke uden pesticider og kunstgødning, og om de regner med, at det er brakmarkerne, der skal bruges. Det fik jeg ikke rigtig svar på, og det vil jeg meget spændt afvente.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Hansen-Nord, og så tror jeg, det er fru Eva Møllers tur.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Når jeg tænker på både skatteministerens kommentar til forslaget og den forsigtighed, hvormed man skal gå ind i projekter, hvor skyggeprisen bliver for høj, må jeg sige, at for at få et rigtigt billede af det her er det meget afgørende, at man fra starten gør det optimalt: at man ikke beskærer det input, som landmanden ud fra sin uddannelse mener er det rigtige for at få både den rigtige kvalitet og den rigtige kvantitet frem. Det må være udgangspunktet for, at vi overhovedet kan få et billede af, om vi kan producere ætanol til halvanden krone pr. liter, som jo i øvrigt stort set er verdensmarkedsprisen på benzin. Det kan man i USA, for man har ikke nogen restriktioner. Det er jo det, der er det interessante.

Så kan der måske efterfølgende, når der har været folketingsvalg engang, eller senere – det kan jeg jo ikke forhindre – skabe sig et flertal

herinde, der siger: Vi kan godt acceptere en pris på 3 kr. pr. liter, og det opnår vi sandsynligvis, hvis vi limiterer inputtet, så vi ikke får den rigtige kvalitet og den rigtige kvantitet. Så enkelt er det egentlig.

Og teknologien til at lave en liter brændstof til halvanden til to kroner er kendt. Der er ikke noget nyt i det. Nogle af aktørerne har faktisk tilbudt, at de slet ikke behøvede at have en så stor fritagelse, som det fremgår af lovforslaget, men lovforslaget kan jo ikke tage hensyn alene til en enkelt eller to aktører. Til at starte med må det jo have et sigte, så der kommer en nogenlunde bred vifte af aktører ind, som synes, at det er interessant.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så får fru Lis Greibe for sidste gang en kort bemærkning, og så er det fru Eva Møller.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Det var dog en besynderlig måde at pakke et svar ind på: at snakke kvantitet og kvalitet. Det, jeg forstod på det svar, var ja til pesticider og ja til kunstgødning, for ellers kunne man altså ikke få den kvalitet og kvantitet. Hvorfor så ikke sige ordene, som de er, i stedet for at forsøge at pakke det ind i nogle andre gløser?

Eva Møller (KF):

Jeg røber formodentlig næppe nogen stor hemmelighed ved at sige, at Det Konservative Folkeparti er tilhængere af det foreliggende beslutningsforslag. Det var vi, da vi behandlede det i sidste samling, og det er vi fortsat.

Man kan naturligvis spørge, som også fru Lis Greibe har gjort det, om der er nogen grund til at behandle forslaget en gang til, og det har vi skønnet der er, set i lyset af den situation, der er med den CO₂-belastning, vi har, med de ændrede skøn, man har rundt omkring i verden, set i lyset af den udvikling, der finder sted på trafikområdet, og endelig sidst, men ikke mindst set i lyset af, at regeringen jo selv på en række områder har spillet ud med nogle lovforslag om decentral kraftvarme, hvor man ikke mener, man kunne afvente den samlede revision af »Energi 2000«. Vi havde egentlig syntes, at det på mange måder kunne være mest logisk at se det hele i en sammenhæng, men når regeringen nu selv ønsker at se på det stykvis og delt og man i den sammenhæng hverken sætter nogen som helst øvre grænse for, hvor store tilskud der